

orden, der indeholdt Programmet for Partiernes fremtidige Samarbejde. Jeg minder endelig om Begivenhederne paa Skatteomraadet, der jo i saa høj Grad har givet os Ret; Begivenhederne har givet vore Henvendelser til Regeringen den Vægt, der gjorde, at de ikke kunde sættes til Side.

Naar det konservative Folkeparti ser tilbage paa dette Samarbejde, har vi Lov til at sige, at det er os, der først har peget paa, at dette Samarbejde vilde være nødvendigt — Begivenhederne har givet os Ret. Stærkere end noget andet Parti har vi peget paa Nødvendigheden af større Økonomi i Samfundshusholdningen — Begivenhederne har givet os Ret. Omtrent ene har vi peget paa, at den direkte Skat, Indkomst- og Formueskatten, ikke vilde have Evne til at bære en Samfundsøkonomi, der er saa anstrengt som den danske — Begivenhederne har givet os Ret. Og saaledes kunde man fortsætte. Paa en Række Punkter har Begivenhederne givet det konservative Folkeparti Ret i vore Krav, og derfor venter vi ogsaa at komme styrkede ind efter Valget. Hvorledes det derefter vil gaa, er det for tidligt at udtale sig om, men jeg kunde tænke mig, at man fra vor Side — under Forudsætning af Bevarelsen af det nuværende Flertal — vilde sige, at skal dette Samarbejde fortsættes, maa vi have mere Indflydelse eller mindre Ansvar.

Under det Samarbejde, der har været, har det radikale Parti været det lammende Element. Selv lammet ved Valget i 1920 og ude af Stand til at gøre nogen positiv Indsats — saaledes som en Række Ørkenvandring gennem de ærede radikale Medlemmers spaltelange Taler vil vise — har dette Parti dog formaet Gang paa Gang at lamme Venstres Handledygtighed, og Partiet maa saaledes gennem 4 Aars Træning være velforberejdet til den Opgave, som det, hvis Flertallet skulde forandres, allerede har proklameret som sin fremtidige Opgave: at virke lammende paa *det socialdemokratiske Parti*, saaledes at dette ikke bliver i Stand til at gennemføre det straalende Odense-Program, som jo til Stadsighed holdes op for de socialdemokratiske Vælgere.

Det konservative Folkeparti staar i Øjeblikket i Centrum med Sagkundskaben i en sjælden Grad enig bag sig — paa den ene Side en Opposition, der kun synes optaget af Tanken om at skabe den bedst mulige Valgsituation, og paa den anden Side et Parti, hvis Handlekraft i nogen Grad synes lammet af Valgfrygt. I en

Situation som den, vi er inde i, er det efter vor Opfattelse skæbnesvangert at staa stille. Vi har peget paa den Vej, som vi anser for den rette — man kan nu følge os eller vise en bedre Vej!

Røde: Den højtærede Statsminister er i den sidste Tid stadig vendt tilbage til sin Yndlingsbemærkning om den sig nærmende Balance. Jeg har det Indtryk, at han, efter at han for tiende Gang havde forkyndt, at den nu var i Sigte, i de følgende Dage noget har afsvækket Betydningen af denne i sig selv saa betydningsfulde Udtalelse. Tillægsbevillingslovsforslaget, som er forelagt, og paa hvilket Statsministeren grunder sine Udtalelser, viser som bekendt et Underskud paa 26 Mill. Kr. og Forøgelse af Laan paa 10 Mill. Kr., saaledes at Underskuddet, hvis man regner det planmæssige Afdrag paa Statsgælden som en nødvendig Bestanddel af en Balance, maa opgøres til 36 Mill. Kr. Endvidere vil der i Statens Rentebyrde komme en meget betydelig Forøgelse, baade direkte ved Forøgelse af det Beløb, som er afsat til den amerikanske Gælds Forrentning, der desværre mere og mere fjerner sig fra de Forhaabninger, den højtærede Statsminister, da han optog disse Laan, havde om en nedadgaende Rente ved Stigning i vore Penges Værdi, og indirekte ved den formindskede Indtægt, som Statens Renteindtægt paa § 3 maa antages at give. Desuden er der, siden Statsministeren fremsatte disse Udtalelser, offentliggjort et sidste Maanedesregnskab for Statsbanerne, og efter dettes Forelæggelse tror jeg ikke, at Statsministeren vil kunne fastholde sin Opfattelse af, hvilket Overskud Statsbanerne vil give i dette Aar. Jeg tror i alt Fald ikke, at det deles af nogen Statsbaneautoritet.

Med Hensyn til Forbrugsafgifternes Indkomst er der i December Maaned noget, som kunde tyde paa, at den stadige Strøm ind af Forbrugsafgifterne i Statskassen var ved at stoppe, maaske ved at vende, men før man kender Forbrugsafgifternes Opgørelse for Januar og nogle Dage, vil man ikke kunne se, om dette er en Tilfældighed eller noget varigt. Paa et Punkt vil man i alt Fald ikke kunne se, hvad den almindelige Bevægelse er, og det er paa Toldindtægterne, idet den højtærede Finansminister har været saa forsynlig at forskaffe sig en ny Indtægtslov vedrørende Toldskatterne, som vil komme til Virkning allerede i dette Aar, i Februar og Marts Maaned, og som havde